

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXXV.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

temporis antè elapsi, vel etiam secuturæ æternitatis.
 CXXV. Atq; ista ad D. Animadvertentis Episto-
 larum Antidecadem sufficiant. Antequam vero Ca-
 put hoc xx. Apocalypseos missum faciam, probe no-
 tandum moneo, quod nostra Explicatio stylo Apoca-
 lypseos multo exactius congruat quam chiliaistica: Vi-
 demus enim statim in hoc ipso capite v. 14. mentionem
 fieri mortis projectæ in lacum ardentem, id quod uti-
 que de morte corporis, utpote quæ est non-ens seu ens
 privativum, dici haud potest. Erit ergo illa mystice
 explicanda: Et præterea in totâ Apocalypsi mentio-
 nem sæpissime fieri videmus, quod mortui fuerint vel
 omnes in mari viventes c. xvi. 3. viii. 9. aut alio modo
 per amaritudinem aquarum homines interierint c. viii
 ii. Alibi, v. g. c. vi. 5. moritur quarta pars hominum,
 & horum familia alia, inter quæ nonnulla quidem par-
 tim impleta quidem sunt per realem interfectionem, il-
 lam vero simpliciter denotare nequeunt, ut ex plurimis
 textuum circumstantiis apparet; sed præcipue pleraq;
 tendunt ad abductionem hominum à vitâ spirituali, vel
 per hæresium venena vel alio quodam modo, ut adeo
 perspicuum sit, nihil commodius esse, quam ut etiam in
 Cap. xx. tales intelligantur mortui, qui per abomina-
 tiones antichristianas à vitâ spirituali procul abfue-
 runt, & qui hisce non fuerunt infecti, seu qui bestiam
 hanc non adorarunt, eo ipso spiritualiter vivere seu à
 peccatis quotidie resurgere dicantur: Unde apparet,
 nullam esse ταυτολογίαν in illo, quod dicatur qui bestiam
 non adorabant, vixisse, etiamsi termini illi aliquo mo-
 do sint convertibiles, sicut nec ταυτολογία est, cum dico:
 Quicumq; in solo Dei verbo ejusque claris atque apertis
 effatis acquiescunt, illi demum vere dici possunt ortho-
 doxi, utut posterius magis cum priori conveniat,
 X 2 quam

quam illi ipsi termini quos h. l. usurpavit Johannes. Bre-
vibus: Prædicatio potest esse vel *materialiter* identica,
quales sunt omnes Definitiones, vel *formaliter* talis,
cum idem de se ipso prædicatur ita ut termini inter se
non solum conceptu, sed & verbis convenient. Postero-
ris autem generis prædicatio identica saltem *παιολογίας*
speciem constituit. Illam autem styli Apocalyptici
harmoniam ante ostensam merito hic urgemus, cum
credibile non sit, Apostolum in eodem libro Prophetico
diversi loquendi modis assuevisse. Circa verbum *ἐξήσαν*
notandum adhuc est, quod illud animabus tribui nolit
D. Animadvertens, sed integris competere velit sup-
positis. At quid respondebit huic Argumento: Quos-
cunque Johannes Apoc. xx. 4. vidit, illis attribuit ver-
bum *ἐξήσαν*. Vidit autem non ipsos Martyres, sed eo-
rum saltem animas Ergo. Major & Minor in ipso Tex-
tu apertissime continentur. Nec obstat quod non di-
catur *αὐταὶ ἐξήσαν*; sed simpliciter *ἐξήσαν*, cum verbum *ἐ-
ξήσαν* referendum etiam sit ad eos qui non adorabant
bestiam, id quod fieri non potuisset, si verbo Pronomen
Fœmininum fuisset præpositum. Illi quippe qui bestiam
non adorabant, non erant animæ sed integra supposita,
cum alias dicendum fuisset *αἱτινες*, ut ipse urget D. Ani-
madvertens. Adducit quidem ex libro Sapientiæ c. 3.
v. 1. Exemplum, ubi nominantur animæ, at deinde
prædicata corporib⁹ convenientia (ut putat) ipsis attri-
buuntur, sed (1) liber est Apocryphus, (2) omnia haud
incommodè ad animas trahi possunt, quæ ibi dicuntur;
castigatio enim animæ fit cum ingentes illi sollicitudi-
nes injiciuntur, (3) Quæro, num Johannes viderit ani-
mas an integra supposita Martyrum? Posterius, nisi
aperte vim Textui inferre velimus, affirmari nequit.
Manet ergo, quod verbum *ἐξήσαν* tribuatur animabus,
adeo-

adeoq; non possit notare carnis resurrectionem. Videant Chiliastæ quomodo hæc solvant.

CXXV. Sed revertendum tandem est ad nostram Animadversionem, ut quæ ibi restant, paucis absolvantur. Promittit §. 19. D. Animadvertens se probaturum esse dogma chiliasticum ex aliis quoque libris quam ex Apocalypsi. At non ignoramus infinitam dictorum multitudinem produci solere ab hujus sectæ hominibus, ita tamen ut inter centum dicta vix unum sit, ex quo aliquid argumenti pro ipsis neci possit, & verum in ipsis maneat illud Irenæi, *quod obscurorum dictorum & detortarum Scripturarum infinitam afferant multitudinem ut simplices homines, veritatisq; & literarum ignaros instuporè atq; assensum trahant.* Nolo me jam in immensum illud dictorum pelagus immergere, quibus colorem dogmati suo aspergere conatur cætus ille Sioniticus seu chiliasticus; sed tantum generalia quædam quæ ad totum negotium facillime expediendum sufficere queant, annotabo: Initio ergo monendum est, ut accuratè attendatur status controversiæ, quem si probe cognitum habeamus, vix decima pars omnium quæ adversarii afferunt negotium, amplius faceffere nobis poterit. Nam (1) non quæritur, an funesta adhuc nobis immineant tempora, quibus præterlapsis Deus res Ecclesiæ in meliorem statum sit deducturus? Nec (2) impugnamus illud quod futuram quandam Judæorum conversionem statuunt pluri magni nominis Theologi. Neque (3) de futurâ Babelis seu bestię & Pseudoprophetæ ruinâ est quod cum Chiliastis expostulemus. Nec denique (4) impugnamam hic nobis sumimus celebrem illam nonnullorum thesin, quod aliquo tempore Ecclesia per totum orbem in tranquillâ pace & florente felicitate, sit dila-